

ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี Learning Styles of Technical Education Students (Four-year Program), Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

ณัฐพงษ์ โทมัย¹ และรพีภรณ์ เบญจพิทักษ์ดิลก²

Nattapong Tomun¹ and Rapeeporn Benjapitakdilok²

¹ สาขาวิชาเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
Department of Technical Education, Faculty of Industrial Education, Rajamangala University
of Technology Thanyaburi, Pathum Thani 12110

² ฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
Academic and Research Department, Faculty of Industrial Education, Rajamangala University
of Technology Thanyaburi, Pathum Thani 12110

¹ Corresponding Author: E-mail: nattapong_t@mutt.ac.th

Received: 1 Oct. 2022; Revised: 2 Nov. 2022; Accepted: 10 Nov. 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ 2) เปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 221 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากพบความแตกต่างทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ลีลาการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก คือ แบบฟังพา แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบแข่งขัน แบบอิสระ ส่วนลีลาการเรียนรู้ในระดับ ปานกลาง คือ แบบหลีกเลี่ยง 2) การเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนลีลาการเรียนรู้จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกล และนักศึกษาสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกัน ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ลีลาการเรียนรู้ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

Abstract

This research aims to: 1) study the learning styles of Technical Education students (four-year program), Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi and 2) compare the learning styles of Technical Education students based on their majors and college years. The sample accounted 221 students in the academic year of 2022 in Technical Education (four-year program), Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi derived by Krejcie & Morgan sample size estimation. The research tools were open-ended and close-ended questionnaires. The research statistics included average, standard deviation, and One-way ANOVA. If the statistical difference was detected, the differentiation pair test would be performed by Scheffe Method.

The results showed that: 1) the level of learning styles of students of Technical Education (four-year program), Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi was totally high. When considering on each aspect, it was found that the learning styles with high-level included dependence, collaboration, competition, and independent learning styles. The learning style with the moderate level was avoidance. 2) The results of the students learning style comparison showed no statistically significant difference among the students with different college years. However, when classified by various majors, it was found that students in Mechanical Engineering Department had the avoidant learning style different from those of the students in the Computer Engineering Department. Overall, other variables showed no statistical difference.

Keywords: Learning Styles, Technical Education Program

1. บทนำ

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการในการจัดการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล [1]

การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล (Individual Difference) ในห้องเรียนหนึ่ง ๆ จะมีผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ หากผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคลก็จะช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มาก [2] ซึ่งความแตกต่างนั้น

มีทั้งความแตกต่างทางชีววิทยา ความแตกต่างระหว่างบุคคลทางความคิดสร้างสรรค์ ความแตกต่างทางบุคลิกภาพ ความแตกต่างทางเพศ และความแตกต่างระหว่างบุคคลทางรูปแบบการรู้คิด ซึ่งเป็นกระบวนการคิด การประมวลผลข้อมูลที่เกิดขึ้นในสมองมีความสำคัญต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของบุคคลทางด้านสังคมและการเรียนรู้ ทำให้บุคคลมีความแตกต่างทางด้านการรับรู้ ความคิด ความจำ การแก้ปัญหาและประสบการณ์ที่ได้สะสมมา และกระบวนการประมวลผลข้อมูลที่เกิดขึ้นในสมองก็จะแตกต่างกันไปด้วย ส่งผลต่อเนื่องไปยังลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) ของบุคคลนั้นกล่าวคือเป็นวิธีการเรียน การคิดการแก้ปัญหาที่บุคคล ชอบหรือถนัดในการใช้เป็นประจำและช่วยให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของตนเอง [3] การพิจารณาถึงลีลาการเรียนรู้

ของผู้เรียนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน

ลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของกราส์ชาและไรซ์แมน [4] ได้รับการยอมรับว่าสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังที่กระทรวงศึกษาธิการกล่าวว่า ลีลาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่พัฒนาสมบูรณ์ที่สุด คือ ลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของกราส์ชาและไรซ์แมน (Grasha and Reichman) ประกอบด้วย 6 แบบ คือ แบบพึ่งพา (Dependent) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant) แบบอิสระ (Independent) แบบแข่งขัน (Competitive) แบบร่วมมือ (Collaborative) และแบบมีส่วนร่วม (Participant) ลีลาการเรียนรู้ช่วยให้ผู้สอนได้ทราบถึงความแตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน ทราบถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแต่ละคนชอบ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนลดปัญหาและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ง่าย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพิ่มความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน ส่งผลให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน และแบ่งปันประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข [5] โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย จะพบว่านักศึกษาที่เข้ามาเรียนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน และที่สำคัญคือแต่ละคนมีลีลาการเรียนรู้ที่ต่างกัน ย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้หรือกระบวนการในการทำความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ มีความหลากหลาย และทำให้ไม่สามารถสรุปได้ว่ามีวิธีการและกิจกรรมใดบ้างที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด แต่เราก็สามารถที่จะศึกษาลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้ทราบว่าต้องใช้ลีลาการเรียนรู้ในลักษณะใดด้วยวิธีการแบบไหน จึงจะเหมาะสมที่สุดคณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวิสัยทัศน์เป็นองค์กรชั้นนำในการผลิตและพัฒนาครูวิชาชีพ บุคลากรทางการศึกษา นักเทคโนโลยี มืออาชีพสู่สังคม ในปีการศึกษา 2565 จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) มีนักศึกษา 5 สาขาวิชา จำนวน 519 คน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้

ตามหลักสูตรนั้นบรรลุเป้าหมายและเตรียมนักศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และองค์รววิชาชีพครูหรือสังคมต้องการ จึงต้องมีการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียน ผู้เรียนจะต้องใช้ลีลาการเรียนรู้ที่ตนเองชอบ และเหมาะกับธรรมชาติของตน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน และปรับการสอนของตนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียนให้มากขึ้น การศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้ตรงตามลักษณะลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด เพื่อประโยชน์ต่อผู้สอนและนักศึกษา อีกทั้งยังมีส่วนช่วยให้ผู้สอนได้วางแผนในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์สูงสุด และเป็นบัณฑิตที่มีสมรรถนะและทักษะที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยและสังคมต้องการมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.2 เพื่อเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา

3. สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่มีชั้นปี และสาขาวิชาต่างกัน มีลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

4.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชภัฏธัญบุรี ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 221 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา

สาขาวิชา	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	จำแนกตามสาขาวิชา	
				ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. วิศวกรรมไฟฟ้า	28	51	42	121	52
2. วิศวกรรมเครื่องกล	23	24	29	76	32
3. วิศวกรรมอุตสาหการ	38	46	47	131	56
4. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	33	56	38	127	54
5. วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และระบบอัตโนมัติ	18	18	28	64	27
รวมประชากร	140	195	184	519	-
กลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี	60	83	78	-	221

4.2 เนื้อหา การศึกษาลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดกราดาและไรซ์แมน 6 ลีลาการเรียนรู้ คือ

1) แบบพึ่งพา (Dependent) นักศึกษาที่แสดงความอยากรู้ทางวิชาการน้อยและเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่จำเป็นต้องมองว่าผู้สอนและเพื่อนเป็นแหล่งความรู้และสนับสนุนทางการเรียน แค่ว่าสิ่งที่ต้องทำตามผู้นำในชั้นเรียนเท่านั้น

2) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant) นักศึกษาที่ไม่กระตือรือร้นในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและการเข้าชั้นเรียน ไม่ชอบการมีส่วนร่วมกับเพื่อนและผู้สอน นักศึกษาจะไม่สนใจและมองข้ามสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

3) แบบอิสระ (Independent) นักศึกษาที่ชอบคิดด้วยตนเอง มีความมั่นใจและความสามารถในการเรียนรู้ ชอบที่จะเรียนรู้เนื้อหาที่รู้สึกว่ามีค่าสำคัญ และชอบทำงานคนเดียวมากกว่าการทำงานกับเพื่อนคนอื่น ๆ

4) แบบแข่งขัน (Competitive) นักศึกษาที่เรียนรู้เนื้อหาเพื่อให้ทำงานได้ดีกว่าคนอื่นในชั้นเรียนมีความเชื่อว่าการแข่งขันกับเพื่อนคนอื่น ๆ ในหลักสูตรจะรับรางวัลหรือการตอบแทนจากผู้สอน ชอบที่จะเป็นศูนย์กลางของความสนใจ และได้รับการยอมรับความสำเร็จในชั้นเรียน

5) แบบร่วมมือ (Collaborative) นักศึกษาที่รู้สึกว่าจะสามารถเรียนรู้ได้โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ

ความสามารถ ให้ความร่วมมือกับผู้สอนและกลุ่มชอบทำงานกับผู้อื่น

6) แบบมีส่วนร่วม (Participant) นักศึกษาสนุกกับการเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบในการได้รับประโยชน์สูงสุดจากหลักสูตร ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของหลักสูตรให้มากที่สุด

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารแนวคิดของกราดาและไรซ์แมน การวิเคราะห์ผู้เรียน: ลีลาการเรียนรู้

2) ศึกษาการสร้างแบบสอบถามของกราดาและไรซ์แมน [6, 7, 8]

3) สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดของกราดาและไรซ์แมน ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงเพื่อให้เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันมากยิ่งขึ้น สร้างแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับพฤติกรรม ดังนี้ พฤติกรรมที่ปฏิบัติมากที่สุด (5 คะแนน) พฤติกรรมที่ปฏิบัติมาก (4 คะแนน) พฤติกรรมที่ปฏิบัติปานกลาง (3 คะแนน) พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย (2 คะแนน) และ พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุด (1 คะแนน) จำนวน 42 ข้อ และผู้วิจัยได้เรียงคำถามโดยการไม่ให้คำถามกลุ่มเดียวกัน

อยู่ใกล้กัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถคาดเดาประเภทของลีลาการเรียนรู้ได้

4) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

5) นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค โดยรวมได้ค่าความเชื่อมั่น .981

6) ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จัดพิมพ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้วิจัยทำหนังสือบันทึกข้อความขออนุญาต คณะบดีคณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 221 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามชั้นปีและสาขาวิชา

2) เนื่องสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปลงใน Google Forms เพื่อสร้างคิวอาร์โค้ด (QR Code) ให้พร้อมที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองแบบออนไลน์

3) เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ปริญญาตรี 4 ปี) หลักสูตร 2563 คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามรายด้านและรายข้อ

ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. แบบฟังพา			
1.1 นักศึกษาต้องการให้อาจารย์กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ดีที่สุด	4.27	.72	มาก
1.2 นักศึกษาคิดว่าอาจารย์ควรเน้นเนื้อหาที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้	4.24	.74	มาก
1.3 นักศึกษาชอบข้อสอบที่ออกตรงตามแบบเรียนและคำบรรยายของอาจารย์	4.39	.78	มาก
1.4 นักศึกษาชอบที่จะให้เพื่อนสรุปวิชาที่เรียนให้	3.79	.99	มาก
1.5 นักศึกษาชอบวิชาที่อาจารย์แนะนำข้อสอบให้	4.39	.74	มาก

เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปีการศึกษา 2565 ใน 5 สาขาวิชา จำนวน 221 คน ตอบแบบสอบถาม 42 ข้อ คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ภาวะเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และสาขาวิชาที่กำลังศึกษา ส่วนที่ 2 แบบสอบถามลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของกรราชาและไรซ์แมน แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย 3 ระดับพฤติกรรม คือ 3.50-5.00 หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติในระดับมาก 2.50-3.49 หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติในระดับปานกลาง และ 1.00-2.49 หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติในระดับน้อย

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากพบความแตกต่างทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามรายด้านและรายข้อ (ต่อ)

ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. แบบพึ่งพา			
1.6 นักศึกษาคิดว่าอาจารย์ควรกระตุ้นให้นักศึกษากำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน	4.23	.76	มาก
1.7 นักศึกษาพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามที่อาจารย์กำหนด	4.32	.73	มาก
รวมลีลาการเรียนรู้แบบพึ่งพา	4.23	.60	มาก
2. แบบหลีกเลี่ยง			
2.1 นักศึกษาจะเข้าเรียนเฉพาะวิชาที่อาจารย์เช็คชื่อ	3.12	1.44	ปานกลาง
2.2 เมื่อเพื่อนมอบงานกลุ่มให้นักศึกษาจะมอบคนอื่นแทน	2.89	1.46	ปานกลาง
2.3 นักศึกษารู้สึกว่าเข้ามาเรียนเพื่อให้จบชั้นการศึกษาเท่านั้น	3.20	1.38	ปานกลาง
2.4 นักศึกษาเบื่อหน่ายกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน	3.41	1.14	ปานกลาง
2.5 นักศึกษาดีใจเมื่อทราบว่าอาจารย์ไม่มาสอนหรืองดการเรียนในบางชั่วโมง	3.58	1.18	ปานกลาง
2.6 นักศึกษามักไม่เข้าชั้นเรียนเมื่ออาจารย์ท่านอื่นซึ่งไม่ใช่อาจารย์ประจำวิชา มาสอนแทน	2.94	1.43	ปานกลาง
2.7 นักศึกษารู้สึกว่าต้องเข้าเรียนมากกว่าควรเข้าเรียน	3.73	1.14	ปานกลาง
รวมลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง	3.27	1.09	ปานกลาง
3. แบบอิสระ			
3.1 นักศึกษามั่นใจว่าสิ่งที่ตัวเองตอบถูกต้องกว่าผู้อื่น	3.33	1.26	ปานกลาง
3.2 นักศึกษาจะเรียนเฉพาะวิชาที่ตัวเองเห็นว่าสำคัญ	3.10	1.41	ปานกลาง
3.3 นักศึกษามั่นใจว่าสามารถเรียนเนื้อหาในรายวิชาสำคัญได้	3.83	1.00	มาก
3.4 ส่วนใหญ่นักศึกษาจะศึกษาค้นคว้าเนื้อหาวิชาเรียนด้วยตนเอง	3.62	1.00	มาก
3.5 เมื่อมีการอภิปราย แนวความคิดของนักศึกษามักจะมีเหตุผลดีเสมอ	3.81	.93	มาก
3.6 นักศึกษามีความมั่นใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ด้วยความสามารถของตนเอง	3.82	.97	มาก
3.7 นักศึกษาคิดว่าแนวคิดของนักศึกษาเกี่ยวกับสาระที่เรียนดีพอ ๆ กันกับเนื้อหาในตำรา	3.62	.98	มาก
รวมลีลาการเรียนรู้แบบอิสระ	3.59	.90	มาก
4. แบบแข่งขัน			
4.1 นักศึกษารู้สึกว่าจะต้องแข่งขันกับคนอื่น ๆ เพื่อให้ได้คะแนนดี	3.57	1.14	มาก
4.2 นักศึกษาดีใจมากเมื่อรู้ว่าผลการเรียนของตนเองอยู่ในระดับดี	4.22	.88	มาก

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามรายด้านและรายข้อ (ต่อ)

ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
4. แบบแข่งขัน			
4.3 เมื่อมีการตอบปัญหานักศึกษาจะพยายามค้นคว้าเพื่อให้ได้รางวัล	3.73	1.03	มาก
4.4 นักศึกษาต้องการให้เพื่อนคนอื่น ๆ ทราบเมื่อนักศึกษามีระดับการเรียนรู้ดี	3.40	1.26	ปานกลาง
4.5 นักศึกษาพยายามตอบปัญหาหรือถามคำถามต่าง ๆ ให้ได้ก่อนคนอื่น	3.52	1.15	มาก
4.6 นักศึกษาพอใจเมื่อสามารถตอบปัญหาหรือคำถามได้ก่อนเพื่อนในชั้นเรียน	3.69	1.12	มาก
4.7 นักศึกษากระตือรือร้นที่จะเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ ที่อาจารย์สอนในห้องเรียน	4.04	.90	มาก
รวมลีลาการเรียนรู้แบบแข่งขัน	3.74	.87	มาก
5. แบบร่วมมือ			
5.1 นักศึกษาจะตั้งใจฟังอาจารย์สอนและเรียนรู้ทุกวิชา	4.10	.88	มาก
5.2 นักศึกษาทำความเข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมายก่อนแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ	4.08	.84	มาก
5.3 นักศึกษาขอการเรียนรู้แบบร่วมมือกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา	4.18	.83	มาก
5.4 นักศึกษาคิดว่าการทำงานเป็นกลุ่มเป็นการฝึกความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	4.19	.82	มาก
5.5 การที่เพื่อนแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายขณะทำงานกลุ่มร่วมกัน ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น	4.15	.84	มาก
5.6 นักศึกษาขอบพูดคุยกับเพื่อน ๆ นอกชั้นเรียนเกี่ยวกับความคิด และประเด็นปัญหาที่ได้อภิปรายแล้วในชั้นเรียน	3.91	.87	มาก
5.7 นักศึกษาไม่ชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำเพียงลำพัง	3.52	1.20	มาก
รวมลีลาการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.02	.71	มาก
6. แบบมีส่วนร่วม			
6.1 นักศึกษารู้สึกว่ากิจกรรมที่ได้จัดในชั้นเรียนน่าสนใจ	3.91	.91	มาก
6.2 นักศึกษาชอบค้นคว้าวิชาและแลกเปลี่ยนความรู้ในชั้นเรียน	3.85	.87	มาก
6.3 นักศึกษาพยายามร่วมแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนทุกครั้งที่มีโอกาส	3.86	.95	มาก
6.4 นักศึกษาพยายามเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	4.11	.88	มาก
6.5 นักศึกษานำความรู้ที่เรียนจากวิชาอื่นมานำเสนอประกอบการเรียน การสอนในห้องเรียน	3.97	.90	มาก
6.6 นักศึกษาเลือกที่นั่งที่สามารถได้ยินอาจารย์อธิบายและเห็นข้อเขียน บนกระดานชัดเจน	4.04	.87	มาก
6.7 นักศึกษาเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอเพื่อจะได้รับความรู้อย่างเต็มที่	4.24	.81	มาก
รวมลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม	4.00	.73	มาก
รวมลีลาการเรียนรู้	3.81	.68	มาก

จากตารางที่ 2 ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีลีลาการเรียนรู้ในระดับมาก คือ แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 4.23$) แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 4.02$) แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.00$) แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 3.74$) แบบอิสระ ($\bar{X} = 3.59$) ส่วนลีลา

การเรียนรู้ในระดับปานกลาง คือ แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะ ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี

ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig.
1. แบบพึ่งพา	ระหว่างกลุ่ม	.089	2	.044	.122	.885
	ภายในกลุ่ม	78.820	218	.362		
	โดยรวม	78.909	220			
2. แบบหลีกเลี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.006	2	.003	.002	.998
	ภายในกลุ่ม	262.111	218	1.202		
	โดยรวม	262.116	220			
3. แบบอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	.051	2	.026	.031	.969
	ภายในกลุ่ม	178.930	218	.821		
	โดยรวม	178.981	220			
4. แบบแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	.328	2	.164	.215	.806
	ภายในกลุ่ม	166.028	218	.762		
	โดยรวม	166.356	220			
5. แบบร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	.171	2	.085	.170	.844
	ภายในกลุ่ม	109.512	218	.502		
	โดยรวม	109.683	220			
6. แบบมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	.342	2	.171	.319	.727
	ภายในกลุ่ม	116.656	218	.535		
	โดยรวม	116.998	220			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.015	2	.008	.016	.984
	ภายในกลุ่ม	102.685	218	.471		
	โดยรวม	102.700	220			

*sig < .05

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของ 4 ปี) จำแนกตามชั้นปี โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี)
คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามสาขาวิชา

ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig.
1. แบบฟังพา	ระหว่างกลุ่ม	1.604	4	.401	1.120	.348
	ภายในกลุ่ม	77.305	216	.358		
	โดยรวม	78.909	220			
2. แบบหลีกเลี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	28.599	4	7.150	6.613	.000*
	ภายในกลุ่ม	233.517	216	1.081		
	โดยรวม	262.116	220			
3. แบบอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	9.645	4	2.411	3.076	.017
	ภายในกลุ่ม	169.337	216	.784		
	โดยรวม	178.981	220			
4. แบบแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	5.301	4	1.325	1.777	.134
	ภายในกลุ่ม	161.056	216	.746		
	โดยรวม	166.356	220			
5. แบบร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	1.139	4	.285	.567	.687
	ภายในกลุ่ม	108.544	216	.503		
	โดยรวม	109.683	220			
6. แบบมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	2.400	4	.600	1.131	.343
	ภายในกลุ่ม	114.598	216	.531		
	โดยรวม	116.998	220			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.228	4	1.057	2.318	.058
	ภายในกลุ่ม	98.473	216	.456		
	โดยรวม	102.700	220			

*sig < .05

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) จำแนกตามสาขาวิชา โดยรวมไม่แตกต่าง

กัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แบบ Scheffe

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยลีลาการเรียนรู้แบบหลักเลี้ยงของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีสาขาวิชาต่างกัน

สาขาวิชา	$\bar{X}$	วิศวกรรม ไฟฟ้า (n=52)	วิศวกรรม เครื่องกล (n=32)	วิศวกรรม อุตสาหการ (n=56)	วิศวกรรม คอมพิวเตอร์ (n=54)	วิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และระบบ อัตโนมัติ (n=27)
วิศวกรรมไฟฟ้า	3.09	-	-0.53	-0.47	0.34	-0.55
วิศวกรรมเครื่องกล	3.62	-	-	0.06	0.87*	-0.02
วิศวกรรมอุตสาหการ	3.56	-	-	-	0.81	-0.08
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	2.75	-	-	-	-	-0.89
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และ ระบบอัตโนมัติ	3.64	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 5 นักศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกล และ นักศึกษาสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีลีลาการเรียนรู้แบบหลักเลี้ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน โดยพบว่า นักศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกลมีลีลาการเรียนรู้แบบหลักเลี้ยงมากกว่านักศึกษาสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

6. สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลและอภิปรายผล

1) ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีลีลาการเรียนรู้ในระดับมาก คือ แบบพึ่งพา แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบแข่งขัน แบบอิสระ ส่วนลีลาการเรียนรู้ในระดับปานกลาง คือ แบบหลักเลี้ยงตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต (คอบ.4 ปี) มีลักษณะการเรียนรู้ที่คล้ายคลึงกัน ชอบกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนมากกว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตร และเรียนรู้ได้ดีถ้าได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่มหรือระหว่างผู้แนะนำกับกลุ่มเพื่อน และรู้สึกว่าผู้สอนและเพื่อน ๆ

เป็นแหล่งเรียนรู้ที่คอยสนับสนุนช่วยเหลือ นอกจากนี้ยังเห็นว่าห้องเรียนเป็นสถานที่พบปะทางสังคม ดังนั้นหลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต (คอบ.4 ปี) จึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา คือ ถ้านักศึกษามีลีลาการเรียนรู้แบบพึ่งพา ต้องกำหนดเนื้อหาให้นักศึกษาได้เรียนในรูปแบบตำราหรือเอกสารประกอบคำบรรยาย ถ้าลีลาการเรียนรู้แบบร่วมมือและส่วนร่วม ต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน เช่น แบบสัมมนา แบ่งอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น ถ้าลีลาการเรียนรู้แบบแข่งขัน ต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีการแข่งขันให้รางวัลแก่ผู้ชนะ เช่น ตอบปัญหา เป็นต้น ส่วนนักศึกษาที่มีลีลาการเรียนรู้แบบอิสระและหลักเลี้ยง ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกัน คือ ชอบศึกษาค้นคว้าและทำงานด้วยตนเอง ไม่ค่อยสนใจเนื้อหาวิชา ไม่ชอบร่วมกิจกรรมในห้องเรียนแต่ชอบกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน ผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนหาความรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียน เช่น การค้นคว้าจากห้องสมุด เว็บไซต์ หรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ โดยยึดตามวัตถุประสงค์ให้ครอบคลุมเนื้อหาการเรียนรู้ ภายใต้งานโครงงานการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ

วันดีและกุลฤดี [9] พบว่า นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของศิริพร [10] พบว่า นักศึกษาสหวิทยาการท้องถิ่น โดยรวมมีลีลาการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบพึ่งพาในระดับมาก และแบบหลีกเลี่ยงในระดับน้อย

2) การเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีลีลาการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามสาขาวิชาต่างกัน โดยรวมลีลาการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกลมีลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงสูงกว่าและแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อลีลาการเรียนรู้ที่เหมือนกัน คล้อยตามกัน มีพฤติกรรมตามกลุ่มและธรรมชาติของชั้นปีและสาขาวิชา ถ้ากลุ่มมีอิทธิพลอย่างไร ผู้เรียนปฏิบัติตามกลุ่มไปด้วย ซึ่งพฤติกรรมที่ปรากฏเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่ต่างกัน แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนมากมีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอภินันท์ [11] พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีชั้นปีและสาขาวิชาต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ภาสพงศ์ [7] พบว่า การเปรียบเทียบลีลาการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี พบว่านักศึกษาแต่ละชั้นปีมีลีลาการเรียนรู้ที่เหมือนกันในบางลีลาการเรียนรู้และแตกต่างกันในบางลีลาการเรียนรู้

6.2 ข้อเสนอแนะ

1) ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คอบ.4 ปี) คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีลีลาการเรียนรู้ในระดับมาก คือ แบบพึ่งพาแบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบแข่งขัน และแบบอิสระ ดังนั้นมหาวิทยาลัย คณาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรส่งเสริม

หรือปรับรูปแบบวิธีการสอนให้สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา

2) ควรศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้นำมาปรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษา

3) ควรศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาควบคู่กับวิธีการสอนของอาจารย์เพื่อศึกษาว่ามีความสัมพันธ์หรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] รัตติกร ภิรมย์ไกรง. (2563). ลีลาการเรียนรู้และการใช้แหล่งเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาด้านชีวิตและการพัฒนามนุษย์ แผน ก แบบ ก 2 ภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- [2] สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2559). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] ยุพาภรณ์ ตรีไพรวงศ์ เสมอจันทร์ ธีระวัฒน์สกุล ศรีสุนทรา เจริมรพพัฒน์ และพัชรี วัฒนชัย. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ VARK ต่อความรู้และความสุขในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล, 33(2), 1-13.
- [4] ประสาร ศรีพงษ์เพิลิต. (2560). สไลด์การเรียนรู้กับสไลด์การสอน. วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ, 6, 64-86.
- [5] ศักดิ์เครศ ประกอบผล. (2563). การวิเคราะห์ผู้เรียน: ลีลาการเรียนรู้. วารสารครุศาสตร์สาร, 14(2), 1-14.
- [6] วิเชษฐ์ นันทะศรี และจรัญ แสนราช. (2564). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. วารสารวิชาการครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 12(1), 101-107.

- [7] ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2560). การศึกษาลีลาการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 1(2), 140-150.
- [8] สิตานันท์ ศรีวรรณนะ. (2556). การศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- [9] วันดี วงศ์รัตนรักษ์ และกุลฤดี จิตตยานันต์. (2556). รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา. วารสารสุขภาพและการศึกษาพยาบาล, 19(2), 60-72.
- [10] ศิริพร พึ่งเพชร. (2559). การศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาศึกษาสหวิทยาการท้องถิ่นที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้ สู่ความยั่งยืน วิทยาลัยนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- [11] อภินันท์ สิริรัตนจิตต์ และยุวัลดา ชูรักษ์. (2556). รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. การประชุมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 เรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย, สงขลา.